

LOVEN og dens Tjenere paa Færøerne.

Af HANS JACOB POULSEN
ORAVÍKARLÍÐ
V.

Landinspektor Petersens
mærkelige Optræden
under hans Vidneførelse.

Mine ærede Læsere fik i en af de foregaaende Artikler et mindre flatterende Billede af Hr. Landinspektor Petersen. — Det kan ikke siges, at Hr. Petersens senere Optræden i den mod mig anlagte Sag rehabiliterer ham.

Paa Grund af Sagens Gang er jeg nødt til at vende tilbage til Hr. Landinspektorens mere end mærkelige Optræden under hans Vidneførelse, der til min og fleres allerstørste Forbavselse forblev upaataalt af Dommeren, og det endda skønt Hr. Petersen, som jeg i det efterfølgende skal bevise, i højnefaldende Grad negligerede Dommerens egne dekretede Afgørelser.

Hr. Petersen siger i sin Vidneforklaring.

«at Indvarsling til Skel-paavising har været opslaaet i Kundgørelsestavlén i Frodebo. (I Dommen hedder det: »i Frodebo Bygd, hvis Rigtighed jeg i efterfølgende tillader mig at bestride). Sagsøgte var ikke tilstede ved Skel-paavisingen, men de tilstedende Grundejere opgav, saa vidt det var muligt, deres Grænser, og det Areal, der blev tilbage, blev opmaalt som Sagsøgte, og Arealét passer omtrent med hans Skode, idet der kun mangler 4 Kvadratalen, og Størrelsen af Arealét stemmer med Skodet.»

Med Hensyn til Hr. Petersens Forklaring, at det Areal, der til-lagdes mig, »passede omtrent med Skodet», er at sige, at dette passer aldeles ikke.

Naar De, min ærede Læser, faar at vide, at Hr. Petersen maaler Hr. Lærer Joensen det i hans Skode angivne fulde Længdemaal paa hans Areal fra Cementfoden neden for hans Ejendom, og at det Fru Jacob-sen i hendes Skode angivne Længdemaal af hendes ovenfor Joensens Ejendom beliggende Areal ogsaa fuldt ud bliver respek-tøret — ikke alene respek-teret, men Landinspektoren har derhos tillagt hende betydelig større Længde end i Skodet angivet, selvfølgelig paa min Bekostning, hvilket bevises af Mat-rikkelkortet —, tvivler jeg ikke paa, at De bare ud fra den Kendsgerning er i Stand til at fastslaa, at Opmaalingen ikke kan passe for mit Vedkommende, idet Udgangspunktet for Op-maalingen er — som allerede i mine tidligere Artikler til Over-maal dokumenteret — Hoved-vejen af 1884. Og nævnte Cementfod er i Følge anførte

mindst 1 m længere oppe end Hovedvejen af 1884.

Nej, Hr. Petersens Paastand er saa urigtig som vel muligt. For det første passer Maalene paa mit Stykke hverken i Længde eller Breddé. Og hvad angaar Kvadratalholdet, saa er det ikke bare de 4 Kvadratalen forkert, idet Hr. Petersen har af-maalt mig 1,15 m i det Vest sydvestlige Hjørne og 25 Tommer i det nordlige Hjørne af Hr. Georg Lindbergs Ejendom. Forskellen er altså dette plus de nævnte 4 Kvadratalen — det, Lindberg ejer er ikke mit —, en Forskel, der maa fremkomme, da Udgangspunktet for Opmaa-lingen, som nævnt, er forrykket fra Hovedvejen af 1884 ca. 1 m ind paa Lærer Joensens Areal, som med Hensyn til Længden kun kan passe ved, at der til-maales ham ind paa Fru Jacobs-sens Areal, hvis fulde Størrelse saa tilvejebringes ved at komme ind paa det mig ifølge tinglæst Skode tilhørende Areal.

Det er indlysende, at Hr. Petersen her har gjort en Fædese, som de høje Herrer er enige om at bortforklare for at redde Autoritétsskinnet.

Det er dette og ikke just Øn-sket om at frakende mig den Smule Jordstrimmel, som er det afgørende Moment i d' Herrer's Optræden.

Og for mit Vedkommende drejer det sig, som allerede frem-hævet, heller ikke om en Kamp for selve det tabte Areal, men kun og alene om, at der maa ske mig min Ret, og at det ikke under nogen Omstændighed maa være saaledes, at der inden for Rettens Forum maa gøres sig-an-dre Hensyn gældende end Hen-synet til Sandheden og Retfærdigheden.

Hr. Petersen er kommet ud paa glat Is.

Med Hensyn til hans paastaaede Indvarsling forholder det sig ikke stort bedre end med de hans af mig foran berorte øvrige Forhold i denne Sag. — Herom vidner denne Erklæring fra Kundgørenen:

»Jeg undertegnede Kundgører i Tveraa erklærer herved paa Tro og Love samt under Eds Tilbud, at jeg aldrig har modtaget nogen Kundgørelse til Op-slag i Tavlen fra Udskiftnings-kommissionen, hvor Ejere af Grundarealer i Tveraa har været anmodet om at udvise Græn-selinjerne for deres Grundare-aler i Tveraa.

Tveraa, d. 13. juli 1935.

Hans Hansen, Kundgører,
m. p. P.

Til Vitterlighed og Under-skriftens Rigtighed og Datering.

Erik Larsen.

Emil Juul Thomsen.»

ÚR SUDUROY

Og Kundgørenen i Frodebo Bygd giver følgende Erklæring:

»Jeg undertegnede erklærer her-ved paa Tro og Love, og under Eds Tilbud, at jeg aldrig har modtaget nogen Indvarsling til Op-slag i Kundgørelsestavlén i Frodebo, hvori Ejere af Grund-arealer i Tveraa har været an-moded om at udvise Grænserne for deres Grundarealer i Tveraa.

A. Dalfoss,
Kundgører.

Hr. Landinspektor Petersen blev ogsaa ifølge Aktbeskrivelse og Dom afkrævet Bevis for, at Indvarsling havde fundet Sted i Kundgørelsestavlén, samt paalagt at fremskaffe et Rids over Sagsøgte og Lindbergs Arealer med Opgivelse af Maal.

Dette lovede Hr. Petersen at fremskaffe.

Men det skete bare ikke.

Og hvordan kunde han bevise Paastanden om noget, som af mig her dokumenteret ikke var sket?

Men det mærkeligste er, at Hr. Dommeren tolererer Land-inspektorens Negligeren af, hvad der er dikteret til Retsprotokol-len.

Hvorfor?

Vilde han have gjort det samme over for mig?

(I kommende Artikel stifter vi nærmere Bekendskab med Hr. Dommer Filip Hansens »Re-spekt» for tinglæste Skoder og anden Dokumentation af ret-mæssig Adkomst til en Ejendom.)

Ignatius Loyola og jesuittarnir.

Harri K. Pauli, prestur, hevur í »Føroya Social-Demokrati» nokur orð, sum óivað skulu vera ávar upp á mína seinastu grein.

Men so logið er tað, at hann alls ikki ger nakra roynd at svara mær upp á teir spurningar, eg setti fram um munin millum Jesusar læru og ta katólsku læruna, og sum eg eisini hevði á máli í eini aðrarigrein. Men atvoldin er væl tann, at hetta er ein ov stór flokja at greiða — sjálvt hjá einum jesu-ittli!

Heldur ikki hevur harra Pauli ella harra King eitt orð at siga móti nokrum óðrum av tí, eg bar fram. Sjálvt Leo X og hans-ara »meritir» lata teir standa við makt. Hann og hinir »re-næssance»-pávarnir eru heldur ikki — sum pávar — góðir at bera í bótufłaka fyrri, tó at ein frá einum »setistiskum» sjónar-miði má rósa teinum fyrri teirra religiøsa frísinni; tí tað var tað,

sum »betingaði» tann ómeitliga lýðning, teir høvdu fyrri »renæs-sancekulturin».

Alt hava harrarnir King og Pauli tolt ultið tað, eg segði um Ignatius Loyola og jesuittarnar. Tað tykist at hava bitið fastari. Tað er heldur ikki logið; hann er jú teirra andiligi faðir og teir eitt trútt spegilbílæt av honum.

Men latum okkum síggja, hvat fleiri navnfrámir søguskrivarar, ið ultið iva eru líka konir í søguni sum harrarnir King og Pauli, siga um Ignatius Loyola »hulgar», og so kann einhvør samanlíkna tað við harra Paulis frágreiðing: Fr. le Sage de Fon-tenay professari, Óstrup, Lud-vig Krabbe og Poul Lassøe-Mul-ler prógva allir, at Loyala sigir, at hin undirórðnaði jesuitturin »skal útinna eina deyðssynd ella eina minni synd, tá hansara yvirmaður biður hann um tað í Jesu Kristi navni ella peikar á hansara plikt til at atlýða, sum er høvuðspliktin hjá einum jesuittli».

Grundsetningar Loyolas eru á tí religiøsa umráðnum nett teir somu sum hin av flest øllum — eisini jesuittum — bannsettu Machiavelli ræður til at nýta í politikki. Fyri hann sum hin »helliger Hensigten Midlete».

Eftir oman fyrri nevndu søgu-skrivarum hava enná fleiri jesuittiskir morallaerarar framhild-ið, at tað var loyvt at taka (re-servativ mentális) »forbehold» innan tanna móti teirri meining, ein segði hart!

Hin stóri enski søguskrivarin Macaulay sigir um jesuittarnar í síni »History of England», har hann tosar um tað mikla veldi, teir finga í flestum londum, »at hetta veldi kundi bert vinnast av monnum, sum til somu tíð vóru leiddir av einum ærnanði yli fyrri at náa eitt stórt mið og vóru sörir fyrri »hensyn» í valg-inum av teirra midlum».

Jesuittarnir trongdu seg inn í flest øllum londum, og teirra máttgirnd dreiv teir at blanda seg upp í alt og ikki bert til gagns fyrri teir avvarðandu. Tí vaks eitt slíkt hatur upp móti teimum, at teir í 18. öld vóru ríknir úr øllum katólskum lond-um, og pávin var noyddur til í 1773 — sjálvsagt ikki við sín góða vilja — at uppløysa jesu-ittfelagið, hansara besta stuðul. Men nú eru teir uppattur kykn-aðir — klókir av skaða.

Hetta fer kanska at verða nokk fyrri hesu ferð. — Og av hesum, haldi eg, kann einhvør fæta, hvør ið rætt hevur í sínum frágreiðingum — eg ella harri K. Pauli.

POUL F. JOENSEN.

Hervíð er hesin orðadráttur at enda. *Blaðstj.*

A fundi í 'Fylking'

kl. 8 s. p. onsdagin hin 4. september flytur harri Drags-bæk røðu við ljósmyndum um beton o. a. bygging viðvíkjandi.

Atgongan er ókeypis og fyrri øll.

FYLKING.

Tíðindi.

Tveroyri, 28. aug. 1935.

23. august kom »Njarðlingur» úr Onglandi, har hann hevði selt fyrri 200 pund.

Sama dag kom »Álkan» úr Havn við sveisigreiðum og óðrum, ið brúkast skal til byggingina av petroleumstankinum her. Við »Álkan» vóru 3 Danir, ið skulu arbeiða uppá tankin.

Í dag kom ein dansk flúgvimaskina, nr. 202, higar; hon hevði havt 6 tímar og 40 min. frá Thisted higar. Átlanin var at flúgva avstað aftur, so skjótt sum teir høvdu tíkið hessin, men vegna illveður mátti ferðin útsetast. Hon skuldi flúgva til Gronlands fyrri at bjarga nokrum neyðstaddum monnum. Hon fór hiðani kl. 3 í dag og flegg yvir Vestmannaoyggjarnar kl. 7½ í kvöld, frættist í radio.

Nakrir menn hava tíkið seg saman at leiga »Nellie» til at fara norður á Skálafjørð at fiska sild.

»Sjana» kom frá Bjarnaoyinni í kvöld, og var hon full — 27.000 av stórum fiski.

(Framh. frá 2. síðu.)

umsókn teirra var seinasta mið-víkuvöld til viðgerðar í bý-ráðnum, og varð eftir longum orðadrátti einmælt samtykt at geva umsóknini viðmæli, tó við teim treytum, at sakin, tá hon hevur verið í logtinginum og ríkisdegnum aftur skuldi sendast býráðnum til nýggja viðgerð.

Tað verður forvitnisligt at frætta, um »Müllers hagi» fylgir við bygdini undir Havnina.

Studningur.

Amið sigur frá, at tað hevur eftir 400 kr. til studning fyrri næmingar, ið ætla sær á húsar-haldsskúlar. Um nokur yrkir studning av hesum peningi, má hon senda umsókn til amið sum skjótast á skemaum, ið fást á amtsskrivstovuini.

Náttar.

Nú er náttatíðin byrjað, og nógvir bátar hava verið úti; men lítið hevur verið fyrri teimum, í fyrradagin fekk ein Havnarbátur tó 113. Ógviliga ójavnir eru náttarnir búnir í ár, men eitt hava teir felags, teir eru rakir. Menn víta at siga frá, at rytu-pisan í hópatali liggur deyð í hungri í berginum — smásildin trýtur.